

d ō v o d o v:

Žalobník napáda dovolacou žiadosťou právne stanovisko odvolacieho súdu, podľa ktorého zistená činnosť žalobníka nebola taká, že by žalobník podliehal penzijnej poistnej povinnosti podľa § 1 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. Dovolacia žiadosť je bezzákladná. Činnosť žalobníka odvolací súd presne zistil, a to, že žalobník nemal dozor nad podriadenými osobami, mäsiarmi, ale mal len povinnosť zistiť, či mäso je opatrené razítkom žalovanej strany, či je očistené od žíl a či je každý tretí deň poliaté vodou. Táto činnosť žalobníka nevyčerpávala skutkovú podstatu odborného dozoru, aký má na mysli § 1, odst. 1 čís. 6 a) zák. č. 26/1929 Sb. z. a n., lebo bola len mechanickou.

Čís. 15393.

Zabavitelnost nároku společenstva (zákon čís. 70/73 ř. z.) na doplatky, k nimž jsou členové společenstva podle stanov (zákona) v případě konkursu (likvidace) povinni, i mimo případ konkursu nebo likvidace.

(Rozh. ze dne 16. září 1936, R I 717/36.)

P r v ý s o u d povolil vymáhající věřitelce proti povinnému družstvu exekuci zabavením nároku povinného společenstva proti jeho členům na příspěvky, které jsou členové povinni dopláceti do společenstva podle §§ 76 a 85 zák. z 9. dubna 1873 čís. 70 ř. z. a dle stanov povinného společenstva v případě konkursu, vyrovnání neb likvidace povinného společenstva a příkázáním tohoto nároku. R e k u r s n í s o u d návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

V rozhodnutí čís. 3176 Sb. n. s. bylo vysloveno a odůvodněno, že jest zabavitelný nárok společenstva (podle zákona čís. 70/73 ř. z.) na příplatky, jimiž jsou členové společenstva podle stanov (zákona) v případě konkursu (likvidace) povinni, třebaže nedošlo dosud ke konkursu nebo k likvidaci, a stačí odkázati na ono rozhodnutí. Ustanovení § 85 zákona čís. 70/73 ř. z., na něž se rekursní soud odvolává k dotvrzení opačného názoru, bylo nahrazeno ministerským nařízením čís. 105/18 ř. z., které však bylo podle čl. I, odstavce (2) uvoz. zákona ke konk. ř. č. 64/31 Sb. z. a n. zrušeno a nahrazeno předpisy §§ 172 až 187 konk. ř. Z těchto ustanovení opačný názor rekursního soudu vyvoditi nelze, poněvadž upravují jen způsob a postup při výpočtu doplatků členů družstva pro případ konkursu, ale nevylučují tyto doplatky z exekuce a rovněž neplyne tento názor ze zásady, že v konkursu jest použití doplatků ve prospěch všech věřitelů stejnoměrně, neboť tatáž

zásada platí i o veškerém ostatním jmění, které by patřilo do konkursní podstaty a na něž lze před vyhlášením konkursu nepochybně vésti exekuci, pokud není zákonem z exekuce vyloučeno (§ 3, odstavec (1) konk. ř.), s účinkem podle § 13 konk. ř. Tatáž zásada musí platiti i o exekuci vedené před vyhlášením konkursu na nedoplatky členů družstva, jež rovněž by byly součástíkou jmění, patřícího do konkursní podstaty družstva a nejsou z exekuce vyloučeny. Tomu tak jest i se zřetelem na likvidaci společenstva, poněvadž §§ 41 až 52 zákona čís. 70/73 ř. z. o likvidaci společenstva neobsahují žádného ustanovení, z něhož by se dalo souditi na nepřipustnost exekuce na doplatky členů, ba není tam pro případ likvidace společenstva ani obdobného omezení účinku exekuce, jako podle § 13 konk. ř.

Čís. 15394.

Nicotnost exekuce povolené bez exekučního titulu lze přivésti vždy k platnosti, i když povinný nepodal rekurs do povolení exekuce.

(Rozh. ze dne 16. září 1936, R I 993/36.)

Prv ý s o u d zrušil k návrhu povinného podle § 39 čís. 5 ex. ř. exekuci povolenou na základě nepravoplatného exekučního titulu. R e k u r s n í s o u d návrh povinného zamítl proto, že proti povolení exekuce povinný si nestěžoval a to nabylo tak právní moci.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle § 1 č. 3 ex. ř. jsou podmíněné rozkazy platební vydané v řízení upomínacím exekučním titulem, když nejsou již podrobeny odporu. Jak vyplývá ze spisů, nebyl platební rozkaz povinnému posud doručen, jest proto podroben odporu a není exekučním titulem. Exekuce povolená bez exekučního titulu a celé řízení jest jen formálním exekučním řízením, ve skutečnosti jest vše nicotné. Tato nicotnost nemůže býti zhojena tím, že povinný nepodal rekurs proti povolení exekuce, neboť tím nemohl býti nahrazen chybějící exekuční titul. Nicotnost exekučního řízení lze vždy přivésti k platnosti návrhem na prohlášení exekuce za nepřipustnou nebo návrhem na zrušení exekuce podle obdoby § 39 č. 1 ex. ř., jak se to stalo v tomto případě. Právem proto vyhověl soud své stolice tomuto návrhu (srov. rozh. Sb. n. s. č. 5861).

Čís. 15395.

Nárok vymáhajícího věřitele proti soudně ustanovenému schovateli (sekvestrovi) na vydání uschované věci patří na pořad práva.

(Rozh. ze dne 16. září 1936, R II 271/36.)

Srov. Sb. n. s. čís. 6783, 8390.